

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ผู้วิจัยได้ค้นคว้าศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และได้เสนอเนื้อหารายละเอียดที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

1. งานแนะแนวในโรงเรียน

- 1.1 ความหมายของการแนะแนว
- 1.2 ปรัชญาการแนะแนว
- 1.3 ความสำคัญและความจำเป็นในการแนะแนว
- 1.4 ประโยชน์ของการแนะแนว
- 1.5 ขอบข่ายการแนะแนว
- 1.6 ภาระงานในการแนะแนว
- 1.7 หลักการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน

2. การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน

- 2.1 การบริหารการแนะแนวโรงเรียน
- 2.2 การบริหารงานแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551
- 2.3 การบริหารงานแนะแนวตามแผนยุทธศาสตร์การแนะแนว

3. กิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

- 3.1 การแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551
- 3.2 การประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 4.1 งานวิจัยในประเทศ
- 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. งานแนะแนวในโรงเรียน

1.1 ความหมายของการแนะแนว

การแนะแนวเป็นการบริการด้านหนึ่งที่โรงเรียนต้องจัดขึ้นเพื่อบริการนักเรียนทุกคน โดยมีเป้าหมายที่สำคัญคือ ช่วยให้รู้จักตนเองอย่างแท้จริง เข้าใจและสามารถแก้ปัญหาของตนเองได้ และเป็นพลเมืองที่ดีมีประสิทธิภาพอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติต่อไปได้เช่นตัดสินใจว่าจะศึกษาด้านใด ประกอบอาชีพใดหรือแก้ปัญหาวางแผนอย่างไรและสามารถปรับตัวได้อย่างมีความสุข มีความเจริญก้าวหน้าในชีวิต

พัชรี สวนแก้ว (2548, หน้า 3) การแนะแนวเป็นกระบวนการที่จัดขึ้น โดยกลุ่มบุคคลที่ผ่านการฝึกฝนมาแล้วเป็นอย่างดี ทำหน้าที่ช่วยเหลือส่งเสริมให้บุคคลในสังคมได้มีพัฒนาการไปในทุก ๆ ด้าน และสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมซึ่งเป็นวิธีที่ต้องทำต่อเนื่อง

วัลนิกา ฉลากบวง (2553, หน้า 94) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวว่าการแนะแนวไม่ใช่ลักษณะของการสั่งสอนเหมือนการสอนในห้องเพราะจะไม่มีการบังคับให้เชื่อหรือปฏิบัติตาม แต่จะเป็นบรรยากาศของการยอมรับ มีลักษณะความเป็นเพื่อน โดยจะช่วยให้ผู้มารับบริการแนะแนวสำรวจด้วยตนเองสภาพแวดล้อมจะเกิดความเข้าใจที่ถูกต้องนำไปสู่การปรับเปลี่ยนความคิดหรือพฤติกรรมให้เหมาะสม

กรมวิชาการ(2545, หน้า 21)กล่าวถึง กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเองรู้จักสิ่งแวดล้อมสามารถคิดตัดสินใจคิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมายวางแผนชีวิตทั้งในด้านการเรียนและอาชีพสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมนอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียนทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

จากความหมายของการแนะแนวดังกล่าวสรุปว่าการแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนได้สามารถจัดการชีวิตตนเองอย่างฉลาดมีเหตุผลเข้าใจตนเอง ผู้อื่นสิ่งแวดล้อมรอบตัวเองได้ สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

1.2 ปรัชญาการแนะแนว

การจัดบริการแนะแนวจำเป็นต้องยึดหลักปรัชญาเป็นสำคัญเพราะปรัชญาเป็นแนวคิดในการกำหนดเป้าหมายกระบวนการและกิจกรรมต่างๆในการดำเนินการแนะแนว ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้กำหนดปรัชญาในการแนะแนวไว้ดังนี้

อุษณีย์เขียนสบาย(2553,หน้า17)กล่าวถึงปรัชญาการแนะแนวว่ามีความคิดประกอบกัน ดังนี้การแนะแนวเคารพในคุณค่า ศักดิ์ศรีและศักยภาพส่วนบุคคลการแนะแนวมีวัตถุประสงค์ที่จะ จัดขึ้นเพื่อสนองต่อความต้องการ และค่านิยมของชุมชนประชาธิปไตยและชาติการแนะแนว เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา จะแยกจากกันไม่ได้แต่ก็มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในการดำเนินงานแนะ แนวใช้วิธีทางวิทยาศาสตร์ในการศึกษาพฤติกรรมเพราะการแนะแนวเชื่อว่าพฤติกรรมพื้นฐานมา จากความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลต่อกัน การแนะแนวจึงพยายามทำนายพฤติกรรมของบุคคลโดย เน้นที่ตัวบุคคลเป็นสำคัญหน้าที่พื้นฐานของการแนะแนวคือ ป้องกันปัญหาอันจะทำให้พัฒนาการ ต่างๆหยุดชะงักการแนะแนวจะช่วยส่งเสริมพัฒนาส่วนบุคคล ทำให้บุคคลเจริญเติบโตถึงขีดสุดใน แต่ละช่วงวัยการแนะแนวนั้นจะจัดได้ดีมีประสิทธิภาพหรือไม่ ขึ้นอยู่กับผู้บริหารงานแนะแนว เพราะบริหารงานแนะแนวที่มีความสามารถจะจัดการแนะแนวให้ประสพกับกระบวนการทางการ ศึกษาได้เป็นอย่างดี การแนะแนวทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันมิใช่เป็นเรื่องของบุคคลใดบุคคลหนึ่งการ จัดบริการแนะแนวเป็นวิชาชีพ ฉะนั้นผู้ที่ทำงานด้านนี้ต้องได้รับการฝึกฝนอบรมมาโดยเฉพาะ

พรรณราย ทรัพย์ประภา (2548, หน้า 17) ได้กล่าวถึงปรัชญาของการแนะแนวโดยทั่วไป ไว้ว่า คนแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกันทุกๆด้าน ทั้งทางด้านรูปร่างหน้าตา สติปัญญา ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ ความเชื่อ ค่านิยม ประสบการณ์ ภูมิหลังทางด้านครอบครัว และ การอบรมเลี้ยงดู รวมทั้งสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม แม้ว่าคนจะมีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ หลายด้าน ตามที่กล่าวมาแล้วก็ตาม คนแต่ละคนนั้น มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี และมีคุณค่าแห่งความ เป็นคนไม่แตกต่างกัน คนแต่ละคนย่อมมีสิทธิ์ที่จะได้รับการสนับสนุนให้สร้างเกียรติ ศักดิ์ศรี และคุณค่าแห่งความเป็นคนนี้ไว้ พฤติกรรมทุกชนิดย่อมมีสาเหตุผลักดันทั้งสิ้น การเกิดพฤติกรรม อย่างเดียวกันอาจจะมาจากสาเหตุเดียวหรือหลายสาเหตุก็ได้ นอกจากนั้น สาเหตุอย่างเดียวกันก็ อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมแตกต่างกันออกไปได้ และเมื่อพฤติกรรมขึ้นมาแล้วย่อมส่งผลตามมาจาก การแสดงพฤติกรรมเป็นผลดี คนก็จะมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นๆเป็นผลเสียไปเรื่อยๆก็ ย่อมจะแสดงได้ว่าได้เกิดปัญหาขึ้นมาแล้ว คนแต่ละคนย่อมมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการ ดำรงชีวิตของตนเอง ให้มีความสุขตามสมควรแก่สภาพของแต่ละคนที่มีความแตกต่างออกไป

สมพงษ์มันระวัง(2551, หน้า33) สรุปปรัชญาการแนะแนวไว้ว่า ปรัชญาการแนะแนวที่จะ ช่วยบุคคลในยามที่เกิดความสับสนวุ่นวายใจ รู้จักที่จะปรับตัวตามภาวะของตนจนบรรลุความสำเร็จ

ด้วยดี มีความสามารถที่จะตัดสินใจได้อย่างถูกต้องทั้งยังเป็นข้อเสนอแนะ แนวความคิดในการแก้ปัญหาทางการแนะแนวทำให้เอกัตบุคคลได้มีความเจริญงอกงามในเชิงสติปัญญาและจริยธรรมตามแนวทางที่กำหนดไว้

จากที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า ปรัชญาการแนะแนวเป็นความเชื่อ หรือความคิดที่นำมายึดเป็นเกณฑ์ในการทำงาน ยึดถือและยอมรับในเรื่องของความต่างระหว่างบุคคล เคารพในคุณค่า ศักดิ์ศรี และความสามารถส่วนบุคคล ยึดหลักเมตตาธรรม ให้ความรัก ความหวังดี ให้คำปรึกษา ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการแนะแนว สามารถเข้าใจในตัวบุคคล ศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมเพื่อหาทางช่วยเหลือให้สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ด้วยตัวเองและช่วยให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตเป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

1.3 ความสำคัญและความจำเป็นในการแนะแนว

จากความหมายของการแนะแนวข้างต้น โรงเรียนจำเป็นต้องจัดให้มีการแนะแนวขึ้นขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือนักเรียนในทุกด้าน และได้ที่ปรึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญในการแนะแนว พอสรุปได้ดังนี้

วชิรญาบัวศรี (2533, หน้า14) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาไว้ดังนี้เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านการปรับตัวของนักเรียน เพราะสภาพสังคมในปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกๆด้าน งานแนะแนวจะช่วยในการปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ และช่วยให้นักเรียนช่วยเหลือตนเองให้อยู่รอดได้เพื่อช่วยในการเตรียมตัวในด้านการเลือกอาชีพในอนาคต นักเรียนในระดับประถมศึกษาร้อยละ57 เมื่อจบการศึกษาแล้วไม่มีโอกาสศึกษาต่อ เด็กเหล่านี้จึงควรได้มีโอกาสรับการแนะแนวด้านอาชีพเพื่อเตรียมสำหรับการออกไปสู่แรงงานต่อไปเพื่อช่วยส่งเสริมพัฒนาการให้นักเรียนในทุกด้าน ครูทั่วๆไปส่วนมากมักทุ่มเทเวลาให้กับการสอนในด้านเนื้อหาวิชาการ นักเรียนจึงจำเป็นต้องมีครูแนะแนวเพื่อช่วยเป็นที่ปรึกษาต้นคิดในการจัดกิจกรรม จัดบริการ จัดโครงการต่างๆที่จะช่วยเหลือส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทั้งในด้านการเรียน ส่วนตัว สังคมและอาชีพให้แก่เรียน นอกจากนั้นสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ(2538, หน้า 3) ยังได้กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีการแนะแนวไว้ดังนี้โรงเรียนประถมศึกษาเป็นสถาบันแรกของชีวิตนักเรียนต่อจากครอบครัว เด็กจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานที่ ครู เพื่อน และกฎระเบียบของสังคมใน

โรงเรียน จึงจำเป็นต้องได้รับการแนะแนวนักเรียนในวัยประถมศึกษาอยู่ในวัยที่ต้องการพัฒนาทุกด้าน หากได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้องเหมาะสมจะพัฒนาศักยภาพของตนจนถึงขีดสุด มีวุฒิภาวะเหมาะสมกับวัย การแนะแนวจึงเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนมีวุฒิภาวะเหมาะสมกับวัย ปัจจุบันสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไป พ่อแม่ต่างดิ้นรนออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว จึงไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดูลูกอย่างใกล้ชิดทำให้เด็กในวัยนี้ขาดความอบอุ่น ถ้าไม่ได้รับการทดแทนในจุดนี้จะทำให้เกิดปัญหาด้านอารมณ์และจิตใจ ส่งผลให้การพัฒนาในด้านอื่นๆ ช้าไปด้วย การแนะแนวจึงเป็นการช่วยป้องกันปัญหาดังกล่าวได้ และจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้นักเรียนเกิดความสับสน ถ้าขาดการแนะแนวที่ถูกต้อง อาจเกิดปัญหาต่างๆ เช่น การเบี่ยงเบนทางเพศ การติดยาเสพติด โสเภณีเด็ก ฯลฯ ซึ่งจะเป็นปัญหาส่งผลกระทบต่อผลการเรียนตกต่ำ ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการเทคโนโลยี ทำให้ต้องมีการเตรียมตัวเพื่อจะไปประกอบอาชีพ การแนะแนวจะช่วยสนับสนุนในการเปิดโลกทัศน์ให้กับนักเรียนกว้างขึ้น

อาภา ถนัดช่วง (2538, หน้า 3) ได้มองถึงแนวโน้มความเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่งส่งผลกระทบต่อถึงตัวเด็กไว้ดังนี้การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจโลกจะเข้าสู่ยุคการค้าตลาดเสรีแบบธุรกิจข้ามชาติ จะไม่มีลัทธิการเมืองมาขวางกั้นการติดต่อซื้อขาย ถ้าเกิดสงครามก็จะเป็นสงครามทางเศรษฐกิจ ดังนั้นจึงควรให้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยแก่เด็ก เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เด็กสนใจในเรื่องเศรษฐกิจตั้งแต่ยังเล็กการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ในปัจจุบันการติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดค่านิยมเป็นสากล กลายเป็นวัฒนธรรมร่วมแบบโลกนิยม ไม่ใช่ชาตินิยมแบบเดิม จึงอาจมีบางส่วนขัดแย้งกันการแนะแนวด้านสังคมและวัฒนธรรมจึงควรเน้นให้นักเรียนมีค่านิยมพึงประสงค์ในสังคมยุคใหม่การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ขณะนี้เป็นที่ทราบกันว่า บรรยากาศของโลกเปลี่ยนแปลงไป มลภาวะต่างๆ ส่งผลทำให้มนุษย์เดือดร้อน เกิดปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพแนะแนวจะเป็นการช่วยปลูกสำนึกเด็กซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่ ให้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างชาญฉลาด และมีส่วนในการพิทักษ์โลกการเปลี่ยนแปลงในด้านการศึกษาในยุคปัจจุบันและอนาคตระบบการศึกษาจะเปลี่ยนแปลงไป นักเรียนอาจไม่ได้เรียนจากครูเป็นผู้ให้ข้อเท็จจริง แต่สื่อทุกอย่างเป็นผู้ให้ข่าวสารความรู้แทน ดังนั้นหลักสูตรต่างๆ จึงควรเปลี่ยนไปด้วยในด้านอาชีพการแนะแนวด้านการศึกษาจะเป็นส่วนกระตุ้นให้เด็กสนใจในอาชีพใหม่ๆที่กำลังจะเกิดขึ้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา มีความจำเป็นและสำคัญต่อนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นการป้องกันปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ตลอดจนเป็นการเตรียมพร้อมในด้านต่างๆ ให้กับนักเรียน ตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนในระดับต้นๆ อันจะมีผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ดำเนินชีวิตของตนได้อย่างสงบสุข และดีงาม ทนต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน และมีอนาคตได้อย่างสงบสุข

1.4 ประโยชน์ของการแนะแนว

งานแนะแนวเป็นงานที่ศึกษาค้นคว้าเพื่อหารายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาเพื่อจะได้นำเอาข้อมูลเหล่านี้มาพิจารณาช่วยเหลือให้นักเรียนให้พัฒนาทุกด้านได้ถึงขีดสุด

สถิตย์วงศ์สุวรรณค์ (2531, หน้า 60) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของงานแนะแนวพอสรุปได้ดังนี้ ประโยชน์ต่อนักเรียน คือ ช่วยให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถูกต้องและสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ปรับตัวได้ดีตลอดจนสามารถที่จะดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข ต่อไป

ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง คือ ช่วยให้ผู้ปกครองได้รู้จักและเข้าใจบุคลหลานของตนเองดีขึ้น และยอมรับข้อจำกัดของบุคลหลาน ให้โอกาสและเห็นช่องทางในการศึกษาต่อหรือแนวทางหรือแนวทางในการประกอบอาชีพได้อย่างกว้างขวาง พอที่จะช่วยเป็นแนวทางให้บุคลหลานของตนตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม

ประโยชน์ต่อครูและโรงเรียน คือ ช่วยให้ครูได้รู้จักและเข้าใจนักเรียนได้ดียิ่งขึ้นเพื่อที่จะได้ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2549, หน้า 11) กล่าวว่า การแนะแนวก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคคลต่างๆ ดังนี้ ประโยชน์ต่อนักเรียน การแนะแนวช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจตนเองอย่างถูกต้องรู้ถึงข้อบกพร่องและความสามารถพิเศษของตน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวต่างๆ ที่จะเป็ประโยชน์ช่วยให้นักเรียนได้พิจารณาตัดสินใจได้อย่างถูกต้องสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม และดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ประโยชน์ต่อครูและโรงเรียน บริการต่างๆ ในงานแนะแนวจะช่วยให้ครูเข้าใจนักเรียนได้

ดีทุกด้าน สามารถปรับปรุงการเรียนการสอนและการปกครองให้เหมาะสมสามารถจัดแบ่งนักเรียน ออกตามความสามารถ ถัดบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้โรงเรียนจัดกิจกรรมและบริการ ต่างๆ ได้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน ซึ่งเป็นการช่วยลดปัญหาเรื่องความประพฤติของ นักเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปถึงประโยชน์การแนะแนวได้ว่า มีประโยชน์ทั้งกับตัวนักเรียน ครู และ ผู้ปกครอง ให้มีความเข้าใจในความต้องการ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมของนักเรียนในความ ปกครอง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อครูและผู้ปกครองเป็นอย่างยิ่งส่วนตัวนักเรียนเองก็มีความเข้าใจใน ตนเองรู้เท่าทันอารมณ์ ความรู้สึก รู้จักแก้ปัญหา ปรับตัวให้อยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งยังเป็น ข้อมูลในการตัดสินใจในการเลือกงาน อาชีพ และการศึกษาต่อของตนเองได้เป็นอย่างดี

1.5 ขอบข่ายของงานแนะแนว

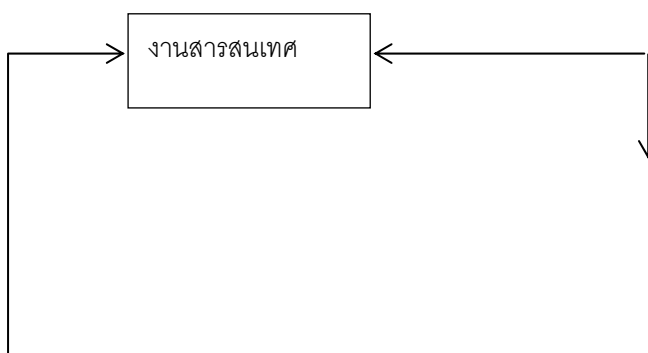
กรมวิชาการ (2545, หน้า 5) ได้กล่าวว่าขอบข่ายงานแนะแนวเป็นการกำหนดภารกิจของ งานแนะแนวตามความต้องการของผู้เรียนที่สนองจุดหมายของหลักสูตรซึ่งการกำหนดขอบข่าย ภารกิจงานแนะแนวนั้นจะต้องอาศัยหลักการแนะแนวพื้นฐาน ซึ่งมีขอบข่ายสาระสำคัญ 3 ด้าน คือ

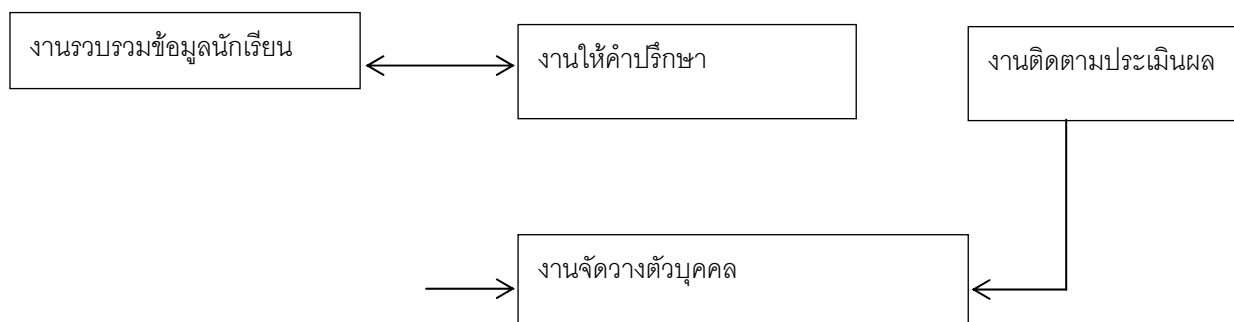
1.ด้านการแนะแนวการศึกษา มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียน ได้เต็มศักยภาพ รู้จัก แสวงหาความรู้ และการวางแผนการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวด้านการเรียน และมีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน

2.ด้านการแนะแนวอาชีพ ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเองและโลกของงานอย่างหลากหลาย มีเจตคติและนิสัยที่ดีในการทำงานมีโอกาสได้รับประสบการณ์และฝึกงานตามความถนัดและความ สนใจ

3.ด้านการแนะแนวเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจรักและเห็นคุณค่าในตนเอง และผู้อื่น มีอารมณ์มั่นคง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เข้าใจสภาพแวดล้อมและสามารถปรับตัวให้ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

1.6 ภาระงานในการแนะแนว

ภาพประกอบ 2 แสดงแผนภูมิภาระงานในการแนะแนวประกอบด้วย 5 งานหลัก

ที่มา : กรมวิชาการ, 2545, หน้า 7

จากแผนภูมิแสดงภาระงานในการแนะแนวประกอบด้วย 5 งานหลักสามารถอธิบายแผนภูมิได้ดังนี้

1.งานศึกษารวบรวมข้อมูลนักเรียน เป็นการศึกษา สํารวจข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ เช่นการสังเกตสัมภาษณ์ ใช้แบบสอบถาม การเขียนอัตชีวประวัติ สังคมมิติการเยี่ยมบ้านโดยมีการบันทึกข้อมูลในระเบียบพุดติการณ์ ระเบียบสะสม สมุดรายงานประจำตัว ผู้เรียนเป็นต้น ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้ครูรู้จักผู้เรียนแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร ต้องการอะไร และควรให้ความช่วยเหลือในลักษณะใด

2.งานสารสนเทศ เป็นการให้ข้อมูลข่าวสารความรู้ที่จำเป็นในการตัดสินใจ เช่นข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา อาชีพ วัฒนธรรม ศีลธรรมและจริยธรรม และสุขภาพโดยนำเสนอในรูปแบบต่างๆ เช่น การบรรยาย อภิปราย การจัดปายนิเทศ การจัดหาเอกสารคู่มือ และการใช้สื่อวีดิทัศน์ เป็นต้น ข้อมูลถูกต้องทันสมัยมีความจำเป็นมากในการช่วยให้ผู้เรียนสามารถตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมมากขึ้นและป้องกันความล้มเหลวได้อย่างมาก

3. งานให้คำปรึกษามีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยผู้เรียนทั้งด้านการศึกษาด้านงานอาชีพด้านชีวิตและสังคมให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจตนเองรู้ว่าปัญหาของตนอยู่ที่ไหนควรแก้ไขตนเอง

อย่างไรการแก้ไขนั้นก็มีทางเลือกอะไรบ้างและควรเลือกทางใดจึงจะเหมาะสมกับตนเองมากที่สุด พร้อมทั้งเกิดความรับผิดชอบในการช่วยตนเองอย่างจริงจัง

4.งานจัดวางตัวบุคคลเป็นการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ได้รับการฝึกฝนหรือได้รับการช่วยเหลือตามสมควรแก่กรณีเช่นกิจกรรมที่สนองความถนัดความสนใจและความสามารถแก่ผู้เรียนทุกกลุ่มทุกคนรวมทั้งการจัดทุนการศึกษาอาหารกลางวันหรือการหางานพิเศษ

5.งานติดตามผลและประเมินผลเป็นการติดตามผลและประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวต่างๆที่จัดให้แก่ผู้เรียนการติดตามประเมินผลแบ่งเป็น 2 งานคืองานติดตามและประเมินผลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนซึ่งเป็นประโยชน์ในการช่วยเหลือผู้เรียนแต่ละคนให้สามารถแก้ปัญหาและปรับปรุงตนในด้านต่างๆได้อย่างเหมาะสมและเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวและงานอื่นของโรงเรียนงานติดตามและประเมินผลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาผลที่ได้จากการดำเนินโครงการแนะแนวว่ามีคุณค่ามากน้อยเพียงใดได้ผลหรือไม่ควรปรับปรุงพัฒนาอย่างไรและควรขยายผลต่อไปหรือไม่เป็นต้น

การดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนมีความสำคัญต่อการพัฒนานักเรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์สังคมและสติปัญญาในการดำเนินงานแนะแนวให้มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องอาศัยหลักการดำเนินงานที่เหมาะสมดังที่คูหาติบุญญวงษ์ (2531, หน้า 25) และ ประหยัดทองมาก (2533, หน้า 357) ได้กล่าวถึงการจัดการแนะแนวในโรงเรียนไว้สอดคล้องกันคือควรจัดหลายบริการเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนทุกคนสนองจุดเน้นของหลักสูตรที่มุ่งให้นักเรียนมีทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้มีความมุ่งหมายที่จะช่วยพัฒนานักเรียนในทุกๆด้านควรจัดอย่างต่อเนื่องควรมีการประสานงานและร่วมมือกับบุคลากรทุกคนที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียนควรทำควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนควรจัดบริการต่างๆให้ครอบคลุมทั้งด้านการศึกษาด้านอาชีพด้านส่วนตัวและสังคมควรกำหนดขอบข่ายให้แน่นอนควรกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานให้ชัดเจน

สรุปการศึกษากับงานแนะแนวมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดเพราะงานแนะแนวเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยให้โรงเรียนบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษางานแนะแนวจะช่วยให้ นักเรียนได้พัฒนาทั้งทางด้านร่างกายอารมณ์สังคมและสติปัญญาถ้าหากขาดด้านใดด้านหนึ่งไปเนื่องจากบุคลากรผู้รับผิดชอบในหน้าที่ขาดคุณสมบัติหรือไม่ให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันแล้วผลเสียที่เกิดขึ้นย่อมตกแก่ผลผลิตของวงการศึกษาคือตัวนักเรียนเพราะงานแนะแนวมีบทบาทสำคัญ 3 ประการคือช่วยแก้ปัญหาช่วยป้องกันปัญหาและช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาในทุกๆด้านตามความเหมาะสม

1.7 หลักการจัดการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา

การจัดการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผลดีได้มีผู้เสนอหลักการไว้ที่จะนำมาเป็นส่วนในการสรุปหลักการดังกล่าวเช่น พนม ลิมอารีย์(2542, หน้า 234)เสนอหลักการแนะแนวโรงเรียนประถมไว้ดังนี้

ควรจัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนทุกคนเพราะเป้าหมายของการแนะแนวคือการป้องกัน แก้ไขปัญหา และการส่งเสริมพัฒนานักเรียนแต่ละคนให้มีความเจริญงอกงามและมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ทุกด้าน จัดเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาและให้สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรตลอดจนวัตถุประสงค์ของโรงเรียนด้วย

การแนะแนวจะต้องสอดคล้องอยู่ในกระบวนการเรียนการสอนของครูทุกคน และจะต้องสัมพันธ์ใกล้ชิดกับการเรียนรู้วิชาการ และพัฒนาการด้านอื่นๆตามจุดมุ่งหมายและหลักการของหลักสูตรต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กแต่ละคนเป็นประการสำคัญและการให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมของการแนะแนวเป็นรายๆไป

การแนะแนวต้องจัดให้เป็นการช่วยให้นักเรียนสามารถช่วยตัวเองได้ดียิ่งขึ้นครูจะต้องไม่ทำหน้าที่ตัดสินใจให้นักเรียนแต่ทำหน้าที่แนะแนวทางให้นักเรียนรู้จักตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาด้วยตนเองควรถือเป็นหน้าที่ของนักเรียนทุกคนในการดำเนินการร่วมกัน และจะต้องมีการประสานความร่วมมือกันเป็นอย่างดีและการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาจะมีประสิทธิภาพได้ก็ต่อเมื่อมีการวางนโยบายและแผนการปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้และมีการประเมินผลเพื่อปรับปรุงงานการจัดการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาจะประสบผลสำเร็จจะต้องได้รับความร่วมมือกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนและชุมชนควรมีความสัมพันธ์กับปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในปัจจุบันหรืออาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2555, หน้า 2)กล่าวว่า หลักการแนะแนวมีต้องจัดบริการแนะแนวทุกคนและให้บริการด้วยความเคารพในเกียรติแห่งความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้รับบริการเป็นสำคัญการจัดบริการจะต้องคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพความเสมอภาคของบุคคลไม่มีการบังคับการให้บริการต้องเปิดโอกาสให้บุคคลได้มีบทบาทสำคัญในการใช้ปัญญาเรียนรู้หาวิธีแก้ปัญหาให้ตัวเองและพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพการให้บริการต้องตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลการให้บริการคือ

การอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมในการเสริมพัฒนาการหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์การให้บริการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์เป็นภารกิจที่พึงกระทำด้วยความเมตตาและด้วยความรู้ความเข้าใจและทุกคนมีส่วนร่วม

สรุปได้ว่า หลักการจัดการแนะแนวจะต้องทำเพื่อนักเรียนทุกคนด้วยความเสมอภาค ผู้ดำเนินการต้องมีความรู้ความเข้าใจ มีความเมตตา และทำอยู่บนพื้นฐานที่ต้องคำนึงสิทธิเสรีภาพของบุคคล

2. การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน

2.1 การบริหารการแนะแนวโรงเรียน

ประหยัด ทองมาก (2534, หน้า 64) กล่าวถึงการบริหารการแนะแนวไว้ สรุปได้ว่าการบริหารการแนะแนวนั้นต้องเตรียมปัจจัยความพร้อมในการดำเนินงาน สำรวจงาน กิจกรรม โครงการต่าง ๆ ที่ดำเนินอยู่ในโรงเรียนนั้น มีกิจกรรมใดบ้างที่สอดคล้องกับการแนะแนว นำกิจกรรมนั้นผสมผสานเป็นกับการแนะแนว จากนั้นมาพิจารณาบุคลากรว่ามีความเข้าใจในงานแนะแนวหรือไม่ ซึ่งเจออธิบายงานจนเกิดความเข้าใจตรงกัน ควรให้บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับทุกคนเข้าใจการแนะแนวด้วย ซึ่งแจ้งให้ได้รับทราบถึงประโยชน์จากการแนะแนวด้วย ต่อจากนั้นจึงกำหนดรูปแบบโครงสร้างการบริหาร คัดเลือกบุคลากรที่จะปฏิบัติงานให้มีความเหมาะสมกับการแนะแนว กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับผิดชอบงานแต่ละฝ่าย จัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน กิจกรรมต่างๆของการแนะแนว ปฏิบัติการแนะแนวตามความรับผิดชอบในแผนที่กำหนด ประเมินผลงานเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจ

กรมวิชาการ (2551, หน้า 7) ได้ให้ความหมายการบริหารงานแนะแนว คือ การจัดระบบและการจัดกระบวนการต่างๆให้เอื้อต่อการดำเนินงานแนะแนวทุกระดับ ปรับปรุงองค์การให้มีศักยภาพที่จะปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพตลอดจนพัฒนางานเครือข่ายแนะแนวให้มีเอกภาพในการประสานงานซึ่งกันและกัน

นฤมล จันทรนิยม (2550, หน้า 23) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารงานแนะแนว คือ กระบวนการพิจารณาทางเลือกเพื่อจัดการดำเนินงานแนะแนวภายในโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายส่งผลให้การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

แฮนเซนและสตีวีค (Hansen & Stevic, 1969, p. 27) กล่าวว่า การบริหารงานแนะแนว คือ การที่ผู้บริหารสามารถดำเนินการเกี่ยวกับการวางแผนการกำหนดขอบข่ายงานแนะแนว การจัดบุคลากร และการจัดองค์การของการจัดบริการแนะแนว

ไรอันและแฟรงก์ (Ryan & Franklin, 2013, Website) กล่าวถึงการจัดการและการบริหารงานแฉะนั้นนั้นต้องมีการจัดการและการบริหารงานอย่างเป็นระบบ โดยต้องคัดเลือกบุคคลที่มีความสามารถและเหมาะสมต่อการจัดการบริการ ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ในการที่จะวางแผนพัฒนางานในอนาคต วิเคราะห์งานและจัดโครงสร้างมอบหมาย มอบหมายงาน มีการประเมินและติดตามผลการปฏิบัติงาน

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการบริหารงานแฉะนั้นหมายถึงการที่ผู้บริหารและครูในโรงเรียนต้องมีการเตรียมการในทุกด้านเพื่อการบริหารงานแฉะนั้น ทั้งรูปแบบวิธีการบริหาร และปัจจัยที่เอื้อต่อการบริหาร ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากรที่มีความเหมาะสม งบประมาณ

2.2 การบริหารงานแฉะนั้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

กรมวิชาการได้จัดทำคู่มือการบริหารการแฉะนั้น ประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และเมื่อได้เปลี่ยนมาใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พร้อมกันเมื่อปี พ.ศ. 2553 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ได้จัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการแฉะนั้นระดับประถมศึกษา คือ แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คู่มือการจัดกิจกรรมแฉะนั้นระดับประถมศึกษา โดยมีความสอดคล้องกันในเรื่องการจัดโครงสร้างการบริหารการแฉะนั้นและกระบวนการบริหารการแฉะนั้นดังนี้

เพื่อให้การบริหารจัดการแฉะนั้นมีประสิทธิภาพสำหรับการบริหารโรงเรียนประถมศึกษานั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกคนทุกฝ่าย อย่างจริงจังและต่อเนื่อง การบริหารจัดการแฉะนั้นจึงควรดำเนินไปอย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การเตรียมการวางแผนการดำเนินงาน (plan) มีการแต่งตั้งอนุกรรมการแฉะนั้นและศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลสภาพความต้องการของผู้เรียนสภาพปัญหา นโยบายการจัดการศึกษา แผนพัฒนาการแฉะนั้น สภาพความพร้อมของสถานศึกษา รวมทั้งการจัดทำแผนปฏิบัติการ

2. การปฏิบัติตามแผน (Do) มีการสร้างความตระหนัก ความเข้าใจกับบุคลากรทุกคนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ

3. การกำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงาน (Check) มีการติดตามและประเมินผลเพื่อตรวจสอบและทบทวนการดำเนินการที่ผ่านมา

4. การปรับปรุงพัฒนา (Act) เป็นการนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการแฉะนั้นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในทุกขั้นตอน

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าแนวทางการบริหารงานแฉะนั้นตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นั้น ผู้บริหาร ครูในโรงเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในโรงเรียนควรนำ

กระบวนการบริหาร ตามวงจร เดมมิ่ง (Edward Deming) PDCA มายึดโยงเป็นแนวทางบริหารงานเพื่อตรวจสอบคุณภาพงานแนะแนวในโรงเรียนต่อไป

2.3 การบริหารการแนะแนวตามแผนยุทธศาสตร์การแนะแนว

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา จัดทำแผนยุทธศาสตร์ การบริหารงานแนะแนว ที่มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) เป็นแนวทางให้โรงเรียนทุกระดับ รวมทั้งโรงเรียนที่จัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาขึ้นไป ใช้บริหารจัดการการแนะแนวในโรงเรียนให้เกิดประสิทธิผลต่อเด็กนักเรียนและโรงเรียนอย่างสูงสุด ในที่นี้ผู้วิจัยขอเสนอเฉพาะ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการการแนะแนว ในระดับสถานศึกษาดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาการบริหารจัดการการแนะแนวทุกระดับ กำหนดให้ในระดับสถานศึกษาดำเนินการดังนี้

1. จัดให้มีงานแนะแนวในสถานศึกษา
2. จัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานระบบสารสนเทศทางการแนะแนว
3. จัดทำข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ มีคุณภาพ ทันสมัยและนำไปใช้อย่างเหมาะสมและเป็นประโยชน์
4. กำหนดให้มีอัตรากำลังครูแนะแนว และ หรือแต่งตั้งครูที่มีวุฒิทางการแนะแนว/จิตวิทยา เกี่ยวข้องกับการแนะแนวหรือครูที่มีลักษณะเหมาะสมและผ่านการอบรมด้านการแนะแนว ให้ดำรงตำแหน่งครูแนะแนวอย่างน้อยสถานศึกษาละ 1 คน
5. ศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการณั้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่ตลอดจนนำผลงานวิจัยไปใช้พัฒนางานแนะแนวและพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
6. ให้ภาคีเครือข่ายการแนะแนวมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการแนะแนว
7. บริหารจัดการการแนะแนวให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการแนะแนว

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาระบบการบริหารจัดการงานแนะแนวในสถานศึกษาในระดับสถานศึกษา มีดังนี้

1. จัดโครงสร้างระบบบริหารจัดการการแนะแนวที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา
2. กำหนดให้บุคลากรทุกคนมีบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานตามโครงสร้างแนะแนว
3. จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานแนะแนวให้แก่ครูทุกคน
4. พัฒนา จัดหา และรวบรวมสื่อ/เครื่องมือที่มีคุณภาพ และทันสมัย เพื่อใช้ในการจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการและการจัดกิจกรรมแนะแนว
5. จัดให้ผู้เรียนได้เข้าถึงสื่อเครื่องมือและระบบ สารสนเทศทางการแนะแนวอย่างทั่วถึง

6. กำกับติดตามและนิเทศการดำเนินการแนะแนวตามแผนปฏิบัติการแนะแนว
ของสถานศึกษา

7. ประเมินตนเองตามมาตรฐานการแนะแนว

8. นำผลการประเมินมาพัฒนาการแนะแนวอย่างต่อเนื่อง

อาจกล่าวได้ว่า การดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การแนะแนวระดับการศึกษาขั้น
พื้นฐาน เป็นการสนับสนุนให้จัดระบบงานแนะแนวในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ มีความชัดเจน
ในงานมากขึ้น ระบุรายละเอียดที่เป็นโครงสร้างของงานอย่างชัดเจนและถี่ถ้วน ซึ่งปรากฏอยู่ใน
กลยุทธ์ที่ 1 และกำหนดโครงสร้างการบริหารอย่างชัดเจน และมีความสอดคล้องกับการบริหาร
ตามหลักทฤษฎีการบริหารและการปฏิบัติงานตามที่ผู้วิจัยได้นำมากล่าวไว้ข้างต้น จากการศึกษา
แนวทางการบริหาร การบริหารงานแนะแนวสรุปได้ว่ามีปัจจัย 4 ด้าน ที่ทางการบริหารที่มักจะเรียก
กันว่า 4 M's ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารจัดการ

3. กิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

3.1 แนวทางการจัดกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พ.ศ. 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กำหนดให้กิจกรรมแนะแนวเป็น
กิจกรรมหนึ่งในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมแนะแนวดังนี้
เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจรักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นสามารถวางแผนการศึกษาอาชีพ
รวมทั้งส่วนตัวสังคมปรับตัวได้อย่างเหมาะสมอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา(2553, หน้า 7)เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมแนะ
แนวดังนี้ศึกษาวิเคราะห์สภาพความต้องการ ความสนใจและธรรมชาติของผู้เรียนวิเคราะห์
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนคุณลักษณะที่พึงประสงค์วิสัยทัศน์ของสถานศึกษาและข้อมูลของ
ผู้เรียนเป็นรายบุคคลกำหนดสัดส่วนของกิจกรรมแนะแนวให้ครอบคลุมด้านการศึกษา อาชีพ
ด้านส่วนตัวและสังคมกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมแนะแนวของสถานศึกษาออกแบบ
การจัดกิจกรรมแนะแนวจัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวจัดกิจกรรมตามแผนและประเมินผล
การจัดกิจกรรมประเมินเพื่อตัดสินใจและสรุปรายงาน

3.2 การประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น
พื้นฐานพ.ศ. 2551

ครูผู้จัดกิจกรรมผู้เรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยครูผู้จัดกิจกรรมวางแผนในการประเมินผลด้วยการกำหนดรายการประเมินให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และมีเกณฑ์คุณภาพที่ชัดเจน ดำเนินการประเมินด้วยวิธีที่หลากหลายโดยผู้เรียนมีส่วนร่วมนำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและสรุปผลการประเมินให้สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทราบ

การประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนครูผู้จัดกิจกรรมตรวจสอบเวลาการร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรม และมีผลงาน ชิ้นงาน คุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและแนวข้อตัดสินผลการเรียนเป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน”

ผ่าน หมายถึงผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม ปฏิบัติกิจกรรมและมีผลงาน ชิ้นงาน คุณลักษณะตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

ไม่ผ่าน หมายถึงผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่ครบตามเกณฑ์ ไม่ผ่านการปฏิบัติกิจกรรมหรือมีผลงาน ชิ้นงาน คุณลักษณะไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

4. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

สภาพการบริหารการแนะแนวโดยภาพรวมเป็นหัวข้อหนึ่งที่ผู้วิจัยตั้งใจค้นคว้าในการศึกษาเอกสารเป็นแนวทางเพื่อใช้เป็นข้อมูลที่จะได้นำมาจัดทำเครื่องมือในการวิจัยปัญหาการบริหารการแนะแนวโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตการศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

สุพัตรเคลื่อนการ (2538, หน้า 143) ศึกษาการบริการแนะแนวของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรังพบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูแนะแนวมีความเห็นว่าการบริการศึกษาและรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคลควรจัดเครื่องมือให้พร้อมและเป็นปัจจุบันควรมีสถานที่จัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบบริการสนเทศควรจัดหลายๆด้านและหลายรูปแบบบริการให้คำปรึกษาควรจัดให้มีห้องเฉพาะในการให้คำปรึกษาควรทำให้เกียรติและเป็นกันเองกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอบริการจัดวางตัวบุคคลควรเลือกบุคคลที่มีความรู้ด้านแนะแนวโดยเฉพาะมีมนุษยสัมพันธ์และแก้ปัญหาได้บริการติดตามและประเมินผลควรจัดเป็นระยะๆและต่อเนื่องควรรนำข้อมูลที่ไดจากการติดตามผลนักเรียนที่จบการศึกษามาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น

เกอูร โชติศิริ (2539, หน้า 158) ศึกษาสภาพและปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลาพบว่าสภาพปัญหาและสาเหตุการฉ้จัดบริการแนะแนวมี่ดังนี้

1. การศึกษาและรวบรวมข้อมูลรายบุคคลส่วนใหญ่รวบรวมข้อมูลรายบุคคลประวัติการเรียนความสนใจในอาชีพความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้น โดยใช้วิธีการสังเกตปัญหาที่พบคือขาดความเป็นปัจจุบันและต่อเนื่องมีสาเหตุมาจากครูไม่มีเวลา
2. การจัดบริการสารสนเทศส่วนใหญ่จัดบริการสารสนเทศให้แก่นักเรียนด้านการศึกษาเพื่อประชาสัมพันธ์เรื่องราวต่างๆโดยส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องจัดป้ายสารสนเทศเอกสาร
3. บริการให้คำปรึกษาส่วนใหญ่ให้คำปรึกษาแนวทางการศึกษาต่อลักษณะงานอาชีพต่างๆเรื่องทำหน้าที่ให้คำปรึกษาขาดความรู้และทักษะให้คำปรึกษา
4. บริการจัดวางตัวบุคคลส่วนใหญ่สอนซ่อมเสริมนักเรียนที่เรียนอ่อนและให้ทุนการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีปัญหาในเรื่องการจัดหาเงินมาใช้บริการจัดวางตัวบุคคลมีสาเหตุมาจากไม่มีบุคลากรสำหรับติดต่อประสานงานในการจัดหาทุน
5. บริการติดตามและประเมินผลส่วนใหญ่ติดตามผลนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ติดตามผลนักเรียนที่มารับบริการให้คำปรึกษาเฉพาะรายที่มีปัญหารุนแรงการจัดบริการติดตามผลส่วนใหญ่ใช้วิธีการสัมภาษณ์นักเรียนที่เรียนจบไปแล้วการจัดครูออกไปเยี่ยมบ้านมีปัญหาในระดับปานกลางเนื่องจากครูไม่มีเวลาดำว่ง

ปิยนาดศรีสวัสดิ์ (2541,บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัญหาความต้องการการบริการแนะแนวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองเขียงรายพบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการบริการแนะแนวในระดับปานกลางส่วนความต้องการเกี่ยวกับการบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการมากเกือบทุกบริการเรียงตามลำดับสูงสุดไปต่ำสุดดังนี้ความต้องการด้านบริการให้คำปรึกษาบริการสนเทศบริการจัดวางตัวบุคคลและบริการติดตามและประเมินผลสำหรับบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับปานกลาง

จารุวรรณชะวิชัย (2541,บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาในการจัดการบริการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ด้านปัญหาในการจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากคือปัญหาเกี่ยวกับแหล่งบริการให้ยืมแบบสอบถามที่นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความร่วมมือจากคณะครูและเวลาในการจัดบริการสนเทศขาดการสนับสนุนและความสนใจจากผู้บริหารในการจัดบริการให้คำปรึกษารวมทั้งปัญหาเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการจัดวางตัวบุคคลเช่นแบบสอบถามความสนใจ

แบบสอบถามความถนัดและการติดตามผลการศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดบริการแนะแนวด้านต่างๆของครูแนะแนวพบว่าครูแนะแนวทำงานหลายด้านมีคาบเวลาการสอนมากจึงทำให้ครูไม่มีเวลาในการจัดบริการแนะแนวมากนักที่สำคัญครูแนะแนวไม่ได้จบวิชาเอกแนะแนวโดยตรงจึงทำให้การดำเนินงานแนะแนวไม่บรรลุผลเท่าที่ควรขณะเดียวกันยังขาดงบประมาณสนับสนุนอีกด้วยซึ่งครูแนะแนวได้ให้ข้อเสนอแนะคือลดคาบเวลาการสอนและงานพิเศษอื่นๆลงจัดอบรมสัมมนาด้านการแนะแนวให้แก่ครูทุกคนในโรงเรียนมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงมีการประชาสัมพันธ์งานแนะแนวอย่างต่อเนื่องจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นสัดส่วนและมีการติดตามผลงานแนะแนวอย่างจริงจัง

นงนุชปวงมาโล (2541.บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของครูแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงรายพบว่าบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลการจัดทำระบบระเบียบสะสมของนักเรียนทุกคนบริการสนเทศการให้ความรู้ในด้านต่างๆเกี่ยวกับโรงเรียนบริการให้คำปรึกษาการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่มีปัญหาในเรื่องความประพฤติและระเบียบวินัยบริการจัดวางตัวบุคคลการจัดหางานให้นักเรียนทำระหว่างเรียนและในช่วงปิดเรียนบริการติดตามผลการติดตามผลนักเรียนที่จบการศึกษาแล้วมีปัญหามากที่สุดและเมื่อศึกษาโดยรวมแล้วปัญหาในการปฏิบัติงานของครูแนะแนวมีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวทั้ง 5 บริการอยู่ในระดับปานกลาง

ปัญญา กุลแก้ว (2548, หน้า 148) ศึกษาการพัฒนากระบวนการสารสนเทศงานแนะแนวโรงเรียนละหานทรายรัชดาภิเษก อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ปัญหาในการพัฒนาระบบสารสนเทศงานแนะแนวของโรงเรียนละหานทรายรัชดาภิเษก ครูแนะแนวขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดการให้ความสำคัญกับระบบสารสนเทศ ข้อมูลที่มีไม่ได้บันทึกไว้ในคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้เพราะครูขาดความชำนาญในการใช้สื่อเทคโนโลยี การพัฒนาระบบสารสนเทศงานแนะแนวผลการวิจัยพบว่า การใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา 3 กลยุทธ์ คือ การประชุมปฏิบัติการ การศึกษาดูงาน และการอบรม ทำให้กลุ่มผู้ร่วมศึกษามีความรู้ความเข้าใจ และเกิดทักษะในการใช้โปรแกรมงานแนะแนวเป็นอย่างดี โปรแกรมงานแนะแนวมีความสมบูรณ์สามารถเก็บข้อมูลได้ถูกต้องมีความเป็นปัจจุบัน วิเคราะห์ประเมินผลออกมาได้และสามารถที่จะสืบค้นข้อมูลได้ด้วยตนเอง โปรแกรมงานแนะแนวมีความสมบูรณ์ครอบคลุมงานแนะแนวเป็นอย่างดี

จิราพร พานทอง (2550, หน้า 143) ศึกษาบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานแนะแนวโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษา 3 ช่วงชั้น สังกัดกรุงเทพมหานครสรุปได้ว่าผู้บริหารมีบทบาทอยู่ในระดับค่อนข้างมากโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือผู้บริหารมีบทบาทต่อการบริหารงานแนะแนวในด้านการปฏิบัติงาน(Do) มากที่สุด ต่อมาคือด้านการวางแผน(Plan) ด้านการ

ปรับปรุงพัฒนา(Act) และน้อยที่สุดคือบทบาทด้านการตรวจสอบ (Check) เมื่อศึกษาความแตกต่าง บทบาทของผู้บริหารพบว่าผู้บริหาร โรงเรียนขนาดเล็กมีบทบาทน้อยกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2553, หน้า 3)สรุปปัญหาการบริหารการแนะแนวในปัจจุบันไว้ว่าครูแนะแนวมีภาระงานมากและต้องรับผิดชอบอื่นๆนอกเหนือจากการแนะแนว ปัญหาเกี่ยวกับศักยภาพของบุคลากรการแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียน ครูภัณฑ์มีไม่เพียงพอขาดวัสดุที่จำเป็นสำหรับการจัดบริการแนะแนวปัญหาด้านงบประมาณในการจัดบริการแนะแนวโครงการพิเศษต่างๆ ความเหมาะสมของห้องแนะแนว โรงเรียนส่วนใหญ่เน้นการจัดบริการแนะแนวด้านบริการให้คำปรึกษาด้านบริการศึกษาและรวบรวมข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีโรงเรียนส่วนน้อยที่จัดครบทั้ง 5 บริการซึ่งจะเน้นการจัดบริการแนะแนวด้านการศึกษา ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควรนอกจากนี้ยังพบปัญหาการขาดความชัดเจนในการจัดทำแผนพัฒนางานแนะแนว บุคลากรแนะแนวขาดการพัฒนางานแนะแนวอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องทำให้ทราบว่าการบริหารงานแนะแนวในระดับประถมศึกษาในประเทศไทยยังไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร โดยมีเหตุปัจจัยมาจากการที่ผู้บริหารในระดับสูงไม่ได้ให้ความสำคัญ จึงทำให้ไม่เกิดการสนับสนุนงานในปัจจัยด้านอื่นๆทำให้งานแนะแนวไม่ประสบความสำเร็จ ขาดงบประมาณ ขาดบุคลากร ขาดการจัดระบบบริหารงานแนะแนวที่ดีที่ดี

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

วูล์ฟ(Wolf , 1985, p.171) ได้ประเมินโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจในโครงการแนะแนวโดยคัดเลือกโครงการที่เกี่ยวข้องกับพื้นฐานการบริหารหลักสูตรการศึกษาโดยศึกษาจากนักเรียนเกรด 5 จำนวน 50 คน ในรัฐซอลท์เลคซิตีซึ่งเคยศึกษาโครงการแนะแนวตั้งแต่เกรด 1 โดยตั้งสมมุติฐานว่านักเรียนได้รับการศึกษาเพิ่มเติมเป็นระบบจะสามารถพัฒนาความรู้ต่อการปฏิบัติตัวโดยไม่มีภาระแนะนำเทียบกันในเรื่องการประเมินความรู้ความเข้าใจระหว่างบุคคลในเรื่องทักษะการแก้ปัญหา การสังเกตความถี่พฤติกรรมสังคมภายในกลุ่มประเมินความรู้ในงานแนะแนวพบว่า มีการส่งเสริมเล็กน้อยต่อการฝึกทักษะในโครงการแนะแนวและมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระหว่างกลุ่มของความรู้ความเข้าใจระหว่างบุคคลในเรื่องการแก้ปัญหา

เคซี(Casey, 1986, p.95)ศึกษาพัฒนาการแนะแนวและบทบาทครูแนะแนวใน

โรงเรียนประถมศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างคือโรงเรียนประถมศึกษาในนิวยอร์กโดยสุ่มตัวอย่าง 100 โรงเรียนที่มีผู้ให้คำปรึกษา และ 74 โรงเรียนไม่มีผู้ให้คำปรึกษา จากผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในงานระดับงานที่ไม่มีผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งจะปฏิบัติงานเมื่อมีปัญหาลเฉพาะรายและมีการปฏิบัติเพียงครูบางคน

คัทเบิร์ต(Cuthbert , 1987, p.225) ศึกษาเปรียบเทียบความก้าวหน้าของการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาจากนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 197 คน โดยยึดแม่แบบในการฝึกทักษะมี 6 โรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จในเรื่องการฝึกทักษะให้นักเรียนเชื่อฟังครูเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับอาสาสมัครที่ใช้วิธีควบคุมตนเองต่อการปฏิสัมพันธ์กับครู พบว่ามีความแตกต่างกันด้านเจตคติต่อโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสรุปได้ว่าการฝึกทักษะมีอิทธิพลต่อเจตคติของนักเรียน

โมการับ(Mokarab, 1990, p. 3157) ได้ศึกษาความต้องการของบริการแนะแนวและการให้คำปรึกษาของนักเรียน จุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อนำผลความเข้าใจระหว่างนักเรียนครูและผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนลินคอน(Lincoln) เกี่ยวกับความต้องการบริการแนะแนวและการให้คำปรึกษาจากโรงเรียนของนักเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียน ครู และผู้ปกครองในโรงเรียนลินคอน จากการวิจัยพบว่า นักเรียนต้องการการบริการแนะแนวและการให้คำปรึกษาจากโรงเรียนของนักเรียนเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ โครงการพัฒนาอาชีพ วิธีตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ การเตรียมตัวเข้าทำงาน การสมัครงาน การฝึกงาน การศึกษาต่อในระดับสูง แนวทางแห่งความสำเร็จ วิธีทำให้ผู้อื่นเข้าใจ และยอมรับ วิธีการเข้าใจ และยอมรับตนเอง

ซิงค์(Sink, 2003, Website) โดยศูนย์การวิจัยโรงเรียนแห่งวอชิงตัน ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาผ่านระบบการแนะแนวและการให้คำปรึกษา เขาพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่อยู่ในระดับ เกรด 3-4 หรือมีอายุ 8-10 ปี เมื่อเรียนในกลุ่มที่มีการจัดระบบแนะแนวแบบ CGCP (Comprehensive Guidance and Counseling Program) การแนะแนวที่ครอบคลุมเป็นระบบในโรงเรียนจะให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ไม่ได้มีการจัดระบบการแนะแนวที่ดี

จอยซ์(Joyce, 2011, Website) ศึกษาความตระหนักของครูต่อประสิทธิผลของบริการแนะแนวและบริการให้คำปรึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาประเทศไนจีเรีย โดยศึกษาความแตกต่างในความตระหนักในการรับรู้ถึงประสิทธิผลของการให้บริการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ผลปรากฏว่ามีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยซึ่งอาจเป็นผลมาจากการเข้าใจผิดในคำถาม โดยครูมีความตระหนักต่อประสิทธิผลของการให้บริการอยู่ในระดับมาก

จากข้อสรุปในการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศพบว่าในต่างประเทศนั้นครูและนักเรียนต่างก็ให้ความสำคัญกับการจัดบริการแนะแนวในระดับประถมศึกษาถือว่าการจัดการแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งในระบบการศึกษาที่มีความจำเป็นเพราะเป็นตัวช่วยพัฒนาทั้งทักษะความรู้ทางวิชาการเพิ่มประสิทธิภาพผลการเรียนให้สูงขึ้น เป็นตัวช่วยปรับประคับประคองชีวิตในวัยเรียนให้นักเรียนสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดการบริหารงานแนะแนว ของกรมวิชาการ(2551, หน้า7) นฤมล จันทนิยม (2550, หน้า 23)แฮนเซน และสเทวิส (Hansen &Stevic, 1969, p. 27) ไรอัน และแฟรงก์ (Ryan&Franklin ,2013,Website) พบว่าหลักการบริหารงานแนะแนว คือการใช้วิธีการดำเนินงานอย่างมีขั้นตอนกระบวนการ ประกอบด้วยการวางแผน การปฏิบัติงาน การตรวจสอบติดตาม และการปรับปรุงพัฒนา โดยต้องคำนึงปัจจัยหรือทรัพยากรสนับสนุนที่จะนำมาใช้ในแต่ละขั้นตอนอย่างเหมาะสม เมื่อนำหลักบริหารงานแนะแนวมาเชื่อมโยงใน ขอบข่ายของงานแนะแนวตามที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากพนม ลิมอารีย์(2542,หน้า 234) กรมวิชาการ(2545,หน้า 7)นิรันดร์ จุลทรัพย์(2549, หน้า11) และสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2555, หน้า 2)คือ การดำเนินการจัดบริการให้กับนักเรียนใน5 บริการได้แก่บริการรวบรวมข้อมูลนักเรียน บริการสารสนเทศ บริการให้คำปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล และบริการติดตามผล จึงเป็นแนวทางให้ผู้วิจัย ดำเนินการศึกษาปัญหา และหาแนวทางแก้ไขงานบริการแนะแนวตามกระบวนการบริหารงานดังกล่าว